

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 16. kwietnia 1910.

Treść: (№ 71—73.) 71. Rozporządzenie, dotyczące ustanawiania nie należących do giełdy sędziów polubownych dla sądu polubownego giełdy dla płodów rolniczych w Wiedniu. — 72. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego Chiopris na ekspozyturę celną. — 73. Ustawa, dotycząca wysokości kwot, które rozstrzygają o ocenieniu czynu ze stanowiska prawa karnego.

71.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości, skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 31. marca 1910,

dotyczące ustanawiania nie należących do giełdy sędziów polubownych dla sądu polubownego giełdy dla płodów rolniczych w Wiedniu.

W wykonaniu artykułu XVI. ustawy wprowadzonej do procedury cywilnej, ustawa z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

§ 1., ustęp 2., l. 2. rozporządzenia ministerialnego z dnia 11. lutego 1896, Dz. u. p. Nr. 28, zostaje zmieniony i ma opiewać:

2. dla sądu polubownego wiedeńskiej giełdy dla płodów rolniczych przez Radę kultury krajowej Arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy oraz Izbę handlową i przemysłową w Wiedniu.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Biliński wlr.

Hochenburger wlr.

Weiskirchner wlr.

Pop wlr.

72.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. kwietnia 1910,

dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego Chiopris na ekspozyturę celną.

Urząd celny poboczny II. klasy w Chiopris przekształcono na ekspozyturę celną. Zmiana w dotychczasowych upoważnieniach tej władzy celnej nie zaszła wskutek tego.

Biliński wlr.

73.

Ustawa z dnia 9. kwietnia 1910,

dotycząca wysokości kwot, które rozstrzygają o ocenieniu czynu ze stanowiska prawa karnego.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Ustawę karną z dnia 27. maja 1852, Dz. u. p. Nr. 117, zmienia się następującymi postanowieniami:

1. W miejsce kwot, oznaczonych w §§ 85., lit. a, 173., 175., 176., 179., 181. do 183. włącznie, 200. i 203., mają wstąpić następujące kwoty, a mianowicie w miejsce kwoty

- a) „pięć złotych reńskich“ kwota „pięćdziesiąt koron“;
- b) „dwadzieścia pięć złotych reńskich“ kwota „dwieście koron“;
- c) „pięćdziesiąt złotych reńskich“ kwota „dwieście koron“;
- d) „sto złotych reńskich“ kwota „tysiąc koron“;
- e) „trzysta złotych reńskich“ kwota „dwa tysiące koron“.

2. § 174. ma opiewać:

„Z istoty czynu kradzież staje się zbrodnią:

I. Bez wszelkiego względu na ilość,

- a) gdy złodziej w broń lub inne narzędzia osobistemu bezpieczeństwu zagrażające, był opatrzony;
- b) gdy w razie przydybania go na kradzież, użył rzeczywistego gwałtu lub niebezpiecznej pogroźki przeciw osobie jakiej, by się utrzymać w posiadaniu rzeczy skradzionej, albo
- c) gdy kradzież popełnioną została w czasie pożaru, powodzi, lub w czasie innego ucisku, czy powszechnego, czy w szczególności osoby okradzionej dotykającego.

II. Gdy kradzież więcej niż pięćdziesiąt koron wynosi, a zarazem popełnioną została:

- a) w towarzystwie jednego lub więcej spółników kradzieży;
- b) w miejscu, ku czci Bożej poświęconem;
- c) w rzeczach, pod zamknięciem zostających;
- d) w drzewie, zabranem albo z ogrodzonych lasów albo ze znacznem uszkodzeniem lasu;
- e) w rybach, zabranych ze stawów;
- f) w zwierzynie, zabranej albo z ogrodzonych lasów albo z szczególniejszą śmiałością lub

też przez sprawcę, z kradzieży tej niejako zwyczajną profesyę prowadzącego.“

3. § 184. ma opiewać:

„Sprzeniewierzenie takie ma być karane ciężkiem więzieniem od sześciu miesięcy do jednego roku; przy okolicznościach obciążających ciężkiem więzieniem od jednego roku do pięciu lat; jeżeli zaś kwota przenosi dwa tysiące koron, od pięciu do dziesięciu lat.“

4. § 186., lit. b, ma opiewać:

„jeżeli ilość lub wartość rzeczy, na kilka zawodów ukrytych, nabytych lub zbytych, przenosi razem przy kradzieży lub sprzeniewierzeniu dwieście koron. wówczas karaniem winno być uczestnictwo więzieniem od sześciu miesięcy do jednego roku. a podług wielkości sumy, podstępu i poparcia szkody zrządzonej aż do lat pięciu.“

5. W § 468. należy w miejsce słów: „aresztem od jednego dnia do jednego miesiąca“ wstawić: „aresztem od jednego dnia do trzech miesięcy.“

Artykuł II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w dniu piętnastym po dniu ogłoszenia.

Do czynów karygodnych, popełnionych przed rozpoczęciem się jej mocy obowiązującej, ma ustawa zastosowanie o tyle, o ile winny ulegały surowszemu traktowaniu według postanowień ustawowych, które istniały poprzednio.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy tej poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 9. kwietnia 1910.

Franciszek Józef wkr.

Bienert wkr.

Hochenburger wkr.